

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

København, den 1. marts 1989.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

I skrivelse af 6. september 1988 anmodede jeg i medfør af ombudsmandslovens § 6, stk. 5, Justitsministeriet om en nærmere redegørelse for ministeriets og Direktoratet for Udlændinges behandling af familiesammenføringssager. Jeg anmodede i den forbindelse om oplysning om antallet af ansøgninger om familiesammenføring, som direktoratet havde modtaget i 1986, 1987 og 1988, og om, hvor mange af disse ansøgninger direktoratet endnu ikke havde færdigbehandlet, samt om oplysninger om Justitsministeriets og direktoratets gennemsnitlige sagsbehandlingstider generelt i familiesammenføringssager.

Baggrunden for min anmodning var, at jeg havde modtaget et forholdsmeæssigt stort antal henvendelser, hovedsagelig fra herboende tamilske flygtninge, der klagede over Direktoratet for Udlændinges sagsbehandlingstid i familiesammenføringssager. Hovedparten af disse konkrete klager havde jeg – i overensstemmelse med ombudsmandsembedets hidtidige praksis – oversendt til Justitsministeriet til videre foranstaltning. Samtidig havde jeg anmodet klagerne om at afvente ministeriets afgørelse, før de tog stilling til, om der var grundlag for at klage til mig.

Af henvendelserne fremgik det, at Direktoratet for Udlændinge kunne være mere end 9 måneder om at behandle en ansøgning fra et familiemedlem til en tamilsk flygtning om familiesammenføring.

Den 29. november 1988 fandt jeg, at jeg – på grund af et samråd mellem justitsministeren og Folketingets Retsudvalg bl.a. om Justitsministeriets og Direktoratet for Udlændinges behandling af familiesammenføringssager vedrørende tamilske flygtninge – var afskåret fra at gå videre med sagen.

I skrivelse af 6. december 1988 meddelte Folketingets Retsudvalg mig, at udvalget ved samrådet ikke havde bedømt eller på anden måde taget stilling til de i sagen rejste spørgsmål. På baggrund heraf, og efter at der yderligere havde været afholdt et møde mellem Folketingets Retsudvalg og mig, besluttede jeg den 8. december 1988 at genoptage den behandling af sagen, som jeg havde iværksat forud for samrådet. Dette meddelte jeg Justitsministeriet i skrivelse af 9. december 1988.

I skrivelse af 28. december 1988 afgav Justitsministeriet en redegørelse om sagen. Ministeriet vedlagde samtidig en udtalelse af 13. december 1988 fra Direktoratet for Udlændinge samt Justitsministeriets besvarelse af nogle spørgsmål, som Folketingets Retsudvalg havde stillet vedrørende behandlingen af de pågældende sager, herunder ministeriets besvarelse af 27. september 1988 af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 1 af 9. juni 1988.

I udtalelsen af 13. december 1988 anførte Direktoratet for Udlændinge følgende:

» . . .

Direktoratet har ingen statistik over antallet af modtagne ansøgninger om familiesammenføring med anerkendte flygtninge.

Direktoratets statistikker giver alene oplysninger om antallet af afgjorte familiesammenføringssager og om antallet af verserende sager. De nedenfor nævnte tal er alle opgjort på personer.

I 1986 blev der meddelt ca. 500 tilladelser til familiesammenføring med anerkendte flygtninge.

Antallet af afslag i 1986 er ikke statistikført. I 1987 blev der meddelt ca. 1.600 tilladelser og ca. 150 afslag.